

කථකලි නර්තන සම්ප්‍රදායේ වේෂ භූෂණ විධික්‍රම

එස්. දිනේෂා මදුමාලි ¹

HU/2011/0586

නර්තනය වූ කලී ඉන්දියානු ජන ජීවිතයේම අංගයකි. නර්තන කලාව කෙරෙහි එතරම් ඇල්මක් දක්වන්නාවූත් ජීවිතයේ සෑම අවශ්‍යතාවයක් සඳහාම නර්තනය බද්ධකර ගන්නාවූත් වෙනත් කවර ජාතියක් හෝ රටක් වේ දැයි නොසිතෙන තරම් ය. ඉන්දීය කථකලි නර්තන සම්ප්‍රදායේ වේෂ භූෂණ විධික්‍රම විග්‍රහ කිරීම මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවෙහි මූලික අරමුණ වේ. ඉන්දීය කථකලි නර්තන සම්ප්‍රදායේ විශේෂත්වය වන්නේ එය නෘත්‍ය නාටක විශේෂයක් ලෙස ප්‍රචලිත වීමයි. හින්දු පුරාණ කථා සාහිත්‍යයෙන් හා චිරකාව්‍ය සාහිත්‍යයෙන් ලද ආභාසය පසුබිම් කොටගෙන කථකලි ප්‍රභවය වී ඇත. මනාකල්පිත වර්තයන්ට පණ පෙවීම කථකලි නළුවන් විසින් සිදුකරනු ලබයි. කථකලි නෘත්‍ය නාටකයෙහි විශේෂයෙන්ම වැදගත් වන්නේ නළුවාගේ ශරීරය යි. එබැවින් වර්තවලට ආරූඪ වීමට වේෂ භූෂණ විධික්‍රම යොදා ගනු ලැබේ. මෙහිදී මුහුණේ වෙස් ගැන්වීම හා වස්ත්‍රාභරණ වෙස් ගැන්වීම සිදුකරනු ලබයි. විවිධ වර්ණ යොදාගෙන මුහුණ රචනය කරන අතර ඒ වෙනුවෙන් නිර්මිත අංග රචනා ක්‍රම 5 කි. පච්චා, කත්තී, තාඩි, කාරී, මිනික්කු නම් එම ක්‍රමයි. කථකලිහි වස්ත්‍රාභරණ ද නළුවා අන්‍යන්තයෙන්ම සැබෑ ස්වරූපයෙන් ඉවත්කොට අන්‍ය දේහයකට සමාරෝප වන්නේ ය. දූතට ලියවී ඇති මූලාශ්‍ර සාධක මගින් ලබා ගන්නා දත්ත ඉහත අරමුණ විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා උපයෝගීකර ගැනීමට අපේක්ෂිත ය. පර්යේෂණයේදී හඳුනා ගන්නා ලද සාධක විශ්ලේෂණය කිරීමේදී නෘත්‍ය නාටකයක් වූ කථකලියේ මනාකල්පිත වර්තයන්ට ආරූඪ වීමට වේෂ භූෂණ විධික්‍රම යොදා ගන්නා ලද බව පෙනී යයි. එම නිසා ස්වාභාවික වර්තයන්ට සමුදෙන නළුවා වේදිකාවේදී සැබැවින්ම තමා නිරූපණය කරන වර්තධරයා බවට පත්වන්නේ වේෂ භූෂණ විධික්‍රම මගිනි.

ප්‍රමුඛපද: කථකලි නර්තන සම්ප්‍රදාය, වේෂ භූෂණ විධි, නෘත්‍ය නාටක

1 ප්‍රාසංගික කලා (විශේෂවේදී) තෙවන වසර